

[Ministeren for Grønland.]

afslutning et og andet, som kan trækkes frem, uden at det just behøver at være seks chokoladefrøer, man savner. Man savner et eller andet, som det er meget ubehageligt at savne, men som ikke er livsvigtigt, fordi man kan få noget andet at klare sig med. Selvfølgelig er det også således, at situationen ændrer sig fra dag til dag, og derfor følger vi, der har med Grønland at gøre, naturligvis udviklingen ganske nøje, og jeg har selvfølgelig kun det ønske, at det snarest må være muligt at få forbindelsen med Grønland fuldt ud i gang.

Jeg kan slutte med at sige, at den kgl. grønlandske handel telegrafisk har udbedt sig en oversigt fra alle Handelens chefer i Grønland over, hvad de virkelig savner af livsvigtige varer, fordi man i givet fald tænker at benytte andre udveje end dem, der er mulige herhjemme.

Ordføreren for forespørgerne (Ib Thyregod): Jeg vil gerne til ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre), gøre nogle enkelte bemærkninger i anledning af, hvad det ærede medlem sagde vedrørende de forhandlinger, der er ført på Bornholm, angående oprettelse af normale forbindelser mellem Bornholm og den øvrige del af Danmark. Jeg forstår det ærede medlem således, at han i virkeligheden lagde en afgørende skyld for det, der var sket, på Bornholms Dampskibsselskab af 1866, og at han ligeledes lagde en afgørende skyld i denne forbindelse på Arbejdsgiverforeningen.

Det vil føre for vidt her at gå nærmere i detaljer med hensyn til overenskomstforhandlingerne. Jeg vil dog gerne nævne, at det problem, som det ærede medlem var inde på, med en lokal overenskomst, som senere ikke blev accepteret af Arbejdsgiverforeningen, at dette forhold jo blev inddraget i mæglingforslaget. Der forelå et mæglingforslag vedrørende dette forhold, og dette mæglingforslag blev accepteret af Arbejdsgiverforeningen. Tilbage er så det yderligere krav fra søfolkernes side, nemlig kravet om betaling af 50 kr. ugentlig. Der forstod jeg det nærmest således, at den ærede ordfører for socialdemokratiet var inde på den tankegang, at man fra Bornholms Dampskibsselskabs side havde accep-

teret dette 50 kr.s tillæg, og navnlig forstod jeg på det ærede medlem hr. Aksel Larsen, som bebrejdede mig ukendskab til disse forhold, at det ærede medlem mente, at det forholdt sig således, at 66-selskabet havde accepteret, men Arbejdsgiverforeningen var gået imod det. Denne oplysning er imidlertid ikke rigtig. Jeg kan som dokumentation herfor nævne en udtalelse af direktør Wøldike fra 66-selskabet, der findes optaget i Bornholms Tidende for den 18. april, og som jeg med den højtærede formands tilfaldelse gerne vil have lov til at citere:

„Jeg kan kun beklage, siger direktør Wøldike, at man ikke fra søfolkernes side har villet gå med til en sådan rute. Vort og Rederiforeningens tilbud har sit udspring i hensynet til de særlige bornholmske forhold, og det er vel naturligt, at man i en sådan situation kunne sejle på uændrede betingelser, men med fuld efterregulering senere. Det er i øvrigt ikke rigtigt, når det fra forskellig side gøres gældende, at vi skulle have godtaget kravet om et ekstratillæg på 50 kr. til søfolkene for at besejle en nødrute. Vi var ved forhandlingerne, hvor kravet præsenteredes, meget skeptiske over for kravet, men ville af hensyn til netop vigtigheden af, at ingen mulighed blev ladet uforsøgt, gå med til at forelægge det for Rederiforeningens repræsentanter — der som ventet og naturligt i en sådan situation ikke kunne gå ind på kravet.“

Det er altså ikke rigtigt, som det ærede medlem sagde både i dag og sidste gang, vi havde strejkedebat, at man fra 66-selskabets side havde accepteret denne løsning.

Til det ærede medlem hr. Aage Fogh vil jeg gerne sige, at jeg forstod ham således, at hvis der var ulovlige ting, ville man være med til at rette det op. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem: hvad er det ærede medlems stilling til det, der er foregået i dag i Frihavnen, og hvorledes er navnlig det ærede medlems stilling til det specielle forhold, at statsbanerne har standset godsbefordringen på Bornholmsruten? Kan det ærede medlem i øvrigt acceptere den udtalelse, som den højtærede statsminister kom^o med om, at der ikke er nogen frist for indgreb fra regeringens side, at man blot skulle fortsætte og forhandle videre om disse spørgsmål?